

DE TANDHEELKUNDE IN DE VOLKSVERTEGENWOORDIGING

In het voorlopig verslag van de Tweede Kamer nopens de begroting 1953 voor Sociale Zaken en Volksgezondheid komt onderstaande passage voor:

Tandheelkundige vraagstukken: Door zeer vele leden werd gevraagd, of de Minister reeds mededelingen kan doen over de vorderingen der werkzaamheden van de Commissie Tandheelkundige Vraagstukken. Is het mogelijk om nadere inlichtingen te verstrekken omtrent het standpunt dezer commissie tegenover een oplossing van de moeilijkheden, waarvoor een aantal tandtechnici zich gesteld ziet? Kunnen in de commissie niet één of twee vertegenwoordigers der tandtechnici worden opgenomen?

Ook thans wordt weer een bedrag van f 25.000,— aangevraagd ten behoeve van de schooltandverzorging, zo merkte men op. Kan de Minister mededelen, hoe de besteding hiervan is gedacht?

Verscheidene van deze leden voegden aan de vraag met betrekking tot de tandtechnici nog de opmerking toe, dat zij met instemming hadden kennis genomen van de verklaring van de Staatssecretaris in de Eerste Kamer, dat de situatie, waarin deze mensen zich op het ogenblik bevinden, allerminst zijn bevrediging en goedkeuring kan wegdragen. (Handelingen Eerste Kamer 2 April 1952, blz. 660). Met aandrang verzochten zij de Minister een billijke regeling te bevorderen, waarbij met inachtneming van de belangen der volksgezondheid de historisch gegroeide en tot voor kort getolereerde toestand zoveel mogelijk zal worden gelegaliseerd.

(Een en ander is voor het Hoofdbestuur van de Maatschappij aanleiding geweest om een adres te richten tot de leden der Staten-Generaal, hetwelk eveneens in dit nummer is opgenomen).